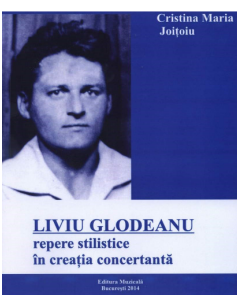

Prima carte despre Liviu Glodeanu

(Grigore Constantinescu – 24 aprilie 2015)

De mai multă vreme îmi pare că, din memoria contemporanilor săi, Liviu Glodeanu a dispărut treptat, devenind doar „un nume” la care se referă studii sau dicționare de specialitate. Cei care l-am prețuit ni-l amintim altfel, regretăm că forța de expresie a muzicii sale nu mai este subiect pentru concerte, audiții radiofonice, emisiuni de televiziune. Liviu este un artist care, venit de pe culmile Apusenilor, încă din anii copilăriei s-a remarcat printr-o evidentă vocație pentru marea și adevărata muzică. Iată, în acest context al unei necesare cunoașteri, avem bucuria de a putea citi acum o carte, sub semnătura muzicologului Cristina Maria Joițoiu, intitulată **Liviu Glodeanu, repere stilistice în creația concertantă** (Editura Muzicală, 2014).

Deși a trăit numai 39 de ani, grație talentului și capacității sale de muncă, compozitorul Liviu Glodeanu a izbutit să realizeze o seamă de lucrări muzicale de referință în principalele genuri ale creației sonore, care s-au bucurat de elogioase aprecieri din partea publicului: muzica de teatru – „Zamolxe” (operă), „Ulyse” (operă-balet); cantatele „Tinerii soldați care au murit”, „Inscripție pe un leagăn”, „Suita pentru cor de copii, suflători și percuție”, pe versuri populare; Oratoriul pentru recitator, soliști, cor de copii, cor mixt, orgă și orchestră „Un pământ numit România”, pe versuri de Nichita Stănescu; concerte, muzică de cameră. În domeniul muzicologiei, ca om de știință muzicală ne-a lăsat moștenire importante studii: Apartenența compozitorului la cultura națională, Probleme actuale ale valorificării folclorului, Muzica în conștiința contemporaneității, Memento Theodor Rogalski etc. (revista „Muzica”).

Referindu-se la locul și rolul compozitorului Liviu Glodeanu în universul muzicii românești, muzicologul Viorel Cosma, nota: „Despărțirea timpurie (39 de ani) și brutală, neașteptată, de Liviu Glodeanu a însemnat o pierdere imensă pentru componistica românească (...) Muzica sa dispune de o robustețe unică, de o vigoare neseacă în exploatarea ritmurilor jocurilor transilvănene, dar și de lirismul luminos cu privirea sa de copil... fapt ce confirmă capacitatea unui compozitor de anvergură internațională, stopat nemilos de o moarte timpurie din ascensiunea artistică ce i-ar fi asigurat, categoric, un loc de seamă printre marile personalități ale muzicii românești contemporane”.

Autoarea, Cristina Maria Joițoiu, întreprinde un demers muzicologic bazat pe focalizarea cunoașterii valorice a muzicianului, prin alcătuirea unui portret al artistului, la parametrii unei investigații ce conduce către concluzii cu orizont general. De aici pornește studiul unui aspect al operei sale, asupra căreia își îndreaptă atenția – domeniul creației concertante. Sunt abordate etapizat, pe subcapitole, stilistica, elementele tematice, gândirea dezvoltătoare, simțul culorii sonore, textura timbral-orchestrală, factura solistică, textura armonică, concepția arhitectonică. Vorbim deci de un sistem de abordare muzicologică, bine condus, ce oferă în prezent un material analitic solid, material de mult așteptat în privința muzicienilor noștri contemporani. Nu mi se pare imposibil să urmărim în continuare abordarea și altor aspecte din lucrările lăsate posterității de acest important compozitor al finalului de secol XX. Cartea Cristinei Maria Joițoiu ne convinge că avem dreptate să reactivăm „recursul la memorie”. Liviu Glodeanu o merită deplin.